

До Окружного адміністративного суду м. Києва

Позивач: Олійник Дмитро Вячеславович

Відповідач: Київська міська державна адміністрація

(код ЄДРПОУ 00022527),

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,

засіб зв'язку – тел. 2541450,

електронна пошта: portal@kmv.gov.ua

**у справі адміністративної юрисдикції щодо визнання нечинними
нормативно-правових актів в порядку ст. 171 КАС
з відшкодуванням шкоди і встановленням порядку
виконання рішення суду**

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ.

Я народився у м. Києві і зареєстрований за адресою, вказаною у цьому адміністративному позові, що буде підтверджено сторінками паспорту громадянина України у суді, «рахунками на сплату за житлово-комунальні та інші послуги», що мені продовжують надходити від КП ГІОЦ, а також квитанціями про сплату житлово-комунальних послуг до КП «Липкижитлосервіс».

Відповідачем КМДА були видані розпорядження **№ 1574** від 30 жовтня 2006 р. «Про впорядкування розмірів тарифів на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій», **№ 1575** від 30 жовтня 2006 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію», **№ 1576** від 30 жовтня 2006 р. «Про погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води», **№ 1577** від 30 жовтня 2006 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води».

До цих розпоряджень в подальшому були внесені зміни і доповнення розпорядженнями **№ 141** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін до розпоряджень Київської міської державної адміністрації від 19.05.2000 N 748 та від 30.10.2006 № 1574», **№ 142** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1575», **№ 143** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1576», **№ 144** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1577».

Зміни і доповнення розпорядженнями КМДА **№№ 141-144** від 12 лютого 2007 р. були внесені у зворотному часі – з 01 грудня 2006 р. (з моменту, якого на думку відповідача діяли розпорядження КМДА **№№ 1574-1577**).

Розпорядження КМДА **№ 1574** від 30.10.2006 р. на думку відповідача втратило чинність згідно п. 5 розпорядження КМДА від 30.05.2007 **№ 641**. Розпорядження КМДА **№ 1575** від 30.10.2006 р. на думку відповідача втратило чинність згідно п. 5 розпорядження КМДА від 30.05.2007 **№ 643**. Розпорядження КМДА **№ 1576** від 30.10.2006 р. на думку відповідача втратило чинність згідно п. 16 розпорядження КМДА від 30.05.2007 **№ 640**. Розпорядження КМДА **№ 1577** від 30.10.2006 р. на думку відповідача втратило чинність згідно п. 11 розпорядження КМДА від 30.05.2007 **№ 642**.

Рішенням Конституційного Суду України № 21-рп/2003 від 25 грудня 2003 р. дано тлумачення, що Київська міська державна адміністрація є єдиним в організаційному відношенні органом, який виконує функції виконавчого органу Київської міської ради та паралельно функції місцевого органу виконавчої влади. З питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, цей орган підзвітний і підконтрольний Київській міській раді, а з питань здійснення повноважень у сфері виконавчої влади - Кабінету Міністрів України.

Порядок набрання чинності нормативно-правовими актами, які видаються міністерствами, іншими органами виконавчої влади, до яких віднесені місцеві державні адміністрації, визначено п. 3 Указу Президента України від 03 жовтня 1992 р. № 493/92 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади», відповідно до якого вказані нормативно-правові акти набувають чинності через 10 днів після їх реєстрації, якщо в них не встановлено пізнішого строку надання їм чинності.

Пунктом 2 вищевказаного Указу визначено, що державна реєстрація провадиться в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України. Міністерство юстиції України та управління юстиції складають державні реєстри зареєстрованих ними нормативно-правових актів.

Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю, що зачіпають права, свободи й інтереси громадян або мають міжвідомчий характер, затверджено ПКМУ № 731 від 28 грудня 1992 р.

Зазначеною вище постановою надано право Міністерству юстиції та іншим органам, що здійснюють державну реєстрацію відомчих нормативно-правових актів, перевіряти у міністерствах, інших органах виконавчої влади, органах господарського управління та контролю додержання законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів, у разі потреби вимагати подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію та у разі потреби вимагати подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію та вносити пропозиції про усунення виявлених порушень і недоліків та притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях.

Також Положенням встановлено обов'язок міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю своєчасно подавати на державну реєстрацію нормативно-правові акти, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, та не допускати випадків направлення на виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державну реєстрацію.

Відповідно до п. п. 1, 2 Положення, державна реєстрація нормативно-правового акта полягає у проведенні правової експертизи на відповідність його Конституції та законодавству України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і протоколам до неї, міжнародним договорам України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, та *acquis communautaire*, а також з урахуванням практики Європейського суду з прав людини, прийнятті рішення про державну реєстрацію цього акта, присвоєнні йому реєстраційного номера та занесенні до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів. Державній реєстрації підлягають нормативно-правові акти, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян або мають міжвідомчий характер.

Починаючи з 01.12.2006 р. по 31.05.2009 р. (протягом 30 місяців) мною через КП ГІОЦ, підпорядкованим відповідачу КМДА сплачувалися кошти за житлово-комунальні послуги (ЖКП) «опалення» та «утримання будинків і прибудинкових територій», що підтверджується відповідними квитанціями. Також окремими квитанціями сплачувалися послуги «гаряче та холодне водопостачання та водовідведення» (за показниками лічильника). Як з'ясувалося, оплата за ЖКП здійснювалася за тарифами, встановленими КМДА у зворотному часі (з 01.12.2006 р.), а саме – за розпорядженнями КМДА №№ 640, 641, 642, 643 від 30.05.2007 р.

Постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 05.07.2007 р. по справі **№ 2а-166/07**, що набрала законної сили з ухвалою КААС від 23.12.2008 р. скасовано розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 641 від 30.05.2007 року** «Про впорядкування розмірів тарифів на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій та внесення змін до Розпорядження Київської міської державної адміністрації від 19.05.2000 року №748».

Постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 14.01.2009 р. по справі **№ 22-а-5301/08 (№ 2а-404/07)** визнано дії Київської міської державної адміністрації при зміні тарифів на комунальні послуги з 01.12.06р. такими, що порушують ст. 6 п.п.1,6; ст.20 п.2; ст.30 п.п.3,4,5,7; ст. 31 п.п.2,3; ст.32 п.5 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» та скасовані розпорядження Київської міської державної адміністрації **від 30.05.2007 року № 640, 642, 643**.

Ухвалою ВАСУ від 29.03.2011 р. **№ К-18726/09** зазначене рішення апеляційної інстанції залишено без змін. Мотивувальною частиною встановлено, що оскаржувані розпорядження КМДА №№ 640, 642, 643 від 30 травня 2007 року державну реєстрацію не пройшли. Крім того, вказані розпорядження були прийняті відповідачем 30 травня 2007 року, а введені в дію з 1 грудня 2006 року, тобто відповідач порушив вимоги статті 58 Конституції України, відповідно до якої закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі. Виходячи з вище наведеного правильними є висновки суду апеляційної інстанції щодо неправомірності дій Київської міської державної адміністрації при зміні тарифів на комунальні послуги з 1 грудня 2006 року та про скасування розпорядження КМДА №№ 640, 642, 643 від 30 травня 2007 року.

Постановою Верховного Суду України від 28.11.2011 р. **№ 21-246а11** у задоволенні заяви публічного акціонерного товариства «Київенерго» відмовлено. Судом вищої інстанції підтверджені правові позиції, що за змістом пунктів 1, 2 Указу Президента України від 3 жовтня 1992 року № 493/92 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» нормативно-правові акти, які видаються органами виконавчої влади та які зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, підлягають державній реєстрації.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 244-2 КАС рішення Верховного Суду України, прийняте за результатами розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, **є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначені норми права, та для всіх судів України**. Суди зобов'язані привести свою судову практику у відповідність з рішенням Верховного Суду України. Невиконання судових рішень тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Відповідно до ч. 2 ст. 161 КАС, при виборі правової норми, що підлягає застосуванню до спірних правовідносин, **суд зобов'язаний** враховувати висновки Верховного Суду України, викладені у рішеннях, прийнятих за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 237 цього Кодексу.

Відповідно до Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації (Наказ Мін'юсту від 12.04.2005 р. № 34/5) скасування нормативно-правового акта - визнання в установленому законодавством порядку невідесним з моменту прийняття не зареєстрованого у Міністерстві юстиції України нормативно-правового акта, що підлягав державній реєстрації.

Також слід зазначити, що органи юстиції займали чітку правову позицію у 2006-2007 роках, коли звертали увагу Київського міського голови Черновецького Л. М. щодо необхідності подачі одноособово прийнятих ним з 01.12.2006 р. розпоряджень на державну реєстрацію. Вказане знайшло підтвердження у Попередньому звіті Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з розслідування обставин щодо фактів порушення

Конституції України, законів України та побиття депутатів Київської міської ради під час розгляду питання про зміну тарифів на комунальні послуги на пленарному засіданні III сесії Київської міської ради V скликання 07 грудня 2006 року.

Верховною Радою України прийнята постанова № 834-V від 23.03.2007 р. «Про попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з розслідування обставин щодо фактів порушення Конституції України, законів України та побиття депутатів Київської міської ради під час розгляду питання про зміну тарифів на комунальні послуги на пленарному засіданні III сесії Київської міської ради V скликання 7 грудня 2006 року», якою встановлені факти системних порушень законодавства Київським міським головою Черновецьким Л. М.:

http://gska2.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?pf3511=29734

У цьому звіті Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України згадуються численні пропозиції Київського міського управління юстиції Київському міському голові зареєструвати видані розпорядження, інакше вони вважатимуся такими, що не набрали чинності.

Оскільки оскаржувані розпорядження КМДА не були зареєстровані територіальним органом юстиції, вони є не чинними і такими, що не підлягали направленню на виконання.

Ст. 1 Закону № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» визначено, що такими є акти, якими регулюються адміністративні відносини між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання. Місцевий орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування віднесені до регуляторних органів.

Частиною 2 ст. 12 ГК України визначено, що основними засобами регулюючого впливу держави на діяльність суб'єктів господарювання є регулювання цін і тарифів. Частиною 1 ст. 189 ГК України визначено, що ціна (тариф) у цьому Кодексі є формою грошового визначення вартості продукції (робіт, послуг), яку реалізують суб'єкти господарювання.

Статтею 1 Закону № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги» визначено, що житлово-комунальні послуги – це результат господарської діяльності, спрямованої на забезпечення умов проживання та перебування осіб у жилих і нежилых приміщеннях, будинках і спорудах, комплексах будинків і споруд відповідно до нормативів, норм, стандартів, порядків і правил. Я є кінцевим споживачем цих послуг у розумінні відповідних положень вказаного Закону; отже оскаржувані акти стосуються мене безпосередньо.

Таким чином, оскаржуваними актами регулюються адміністративні відносини між відповідачем КМДА і вказаними у цих актах суб'єктами господарювання. Відтак, таке регулювання є засобом регулюючого впливу на їх діяльність, а акти, за якими відбувається таке регулювання підпадають під визначення регуляторних.

Листом Деркомпідприємництва № 14907 від 19.11.2010 р. викладена позиція цього органу щодо актів розпоряджень КМДА, як потребуючих реалізації вимог Закону «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Інформацією про результати роботи робочої групи із перегляду регуляторних актів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) на виконання розпорядження виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) від 31.08.2007 № 1143 «Про створення робочої групи із перегляду регуляторних актів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)» встановлено, що РКМДА щодо тарифів на житлово-комунальні послуги мають ознаки регуляторних актів:

<http://www.kmv.gov.ua/rpolicyprj.asp?Id=199>

Відповідно до ст. 36 Закону України № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» регуляторний акт не може бути прийнятий або схвалений уповноваженим на це органом чи посадовою особою місцевого

самоврядування, якщо наявна хоча б одна з таких обставин: відсутній аналіз регуляторного впливу, проект регуляторного акта не був оприлюднений. Проекти оскаржуваних РКМДА не оприлюднювалися та не здійснювався аналіз їх регуляторного впливу.

Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 30 вересня 2010 року (касаційне провадження № К-14391/09; у ЄДРСР № 11640582) підтверджені правові позиції судів нижчих інстанцій щодо віднесення рішень у сфері тарифоутворення до розряду регуляторних актів, а також їх нечинності і скасування внаслідок недотримання необхідних законодавчо встановлених процедур.

Жодної інформації про структуру тарифів (яка має бути прозорою і зрозумілою), причину різкої зміни вартості тарифів і обґрунтування цьому, відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 20, ч. 5 ст. 32 Закону «Про житлово-комунальні послуги» я не отримував (цим самим відповідачем було порушено моє немайнове право - на інформацію. Отже, відповідачем КМДА порушені вимоги вказаних положень закону при виданні оскаржуваних розпоряджень; не забезпечено дотримання законодавства у цій сфері і здійснення контролю цін/тарифів (пункти 1, 6 частини 1 ст. 6 цього ж Закону).

Оскаржувані розпорядження КМДА у сфері тарифоутворення є регуляторними актами, проте процедура прийняття регуляторних актів не була дотримана: проекти не опубліковані; про «поновлення» їх «дії» і структуру тарифу мене як споживача не повідомлено.

Рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2000 від 10.02.2000 р. дано тлумачення, що засади цінової політики - це відправні, вихідні ідеї, які виражають найважливіші підвалини і закономірності політики цін, в той же час - це відносно самостійна, відокремлена від конкретного регулювання цін і тарифів категорія. Головною метою засад цінової політики є спрямування і забезпечення збалансованості усього механізму ціноутворення, єдності в регулюванні відносин у цій сфері. Невід'ємною частиною реалізації засад політики ціноутворення в державі є визначення механізму та конкретних органів, на які покладено обов'язки щодо забезпечення виконання політики в цій сфері.

Оскаржувані розпорядження КМДА не враховують базові принципи реалізації державної політики у сфері житлово-комунальних послуг, передбачені, зокрема, статтями 2 і 30 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», щодо регулювання цін/тарифів з урахуванням досягнутого рівня соціально-економічного розвитку, природних особливостей відповідного регіону, технічних можливостей, а також випередження зростання доходів населення над зростанням цін/тарифів на житлово-комунальні послуги. В порушення вимог Закону України № 507-XII «Про ціни і ціноутворення» відповідачем КМДА були підвищені тарифи на житлово-комунальні послуги на тлі заборгованості з виплати заробітної плати, соціальних виплат.

Оскаржуваними розпорядженнями КМДА також не враховані положення чинного законодавства щодо рівня витрат на житлово-комунальні послуги. Законом України № 966-XIV «Про прожитковий мінімум» встановлено перелік товарів та послуг, їх обсяги, що гарантують конституційні права громадян.

Відповідно до ч. 2 статті 5 Закону № 507-XII «Про ціни і ціноутворення» у разі виникнення заборгованості з виплати заробітної плати, стипендій, пенсій та інших соціальних виплат забороняється до погашення такої заборгованості підвищення цін/тарифів на житлово-комунальні послуги та послуги громадського транспорту, що надаються громадянам України.

З вищевказаних підстав слід також визнати, що дії відповідача КМДА при прийнятті розпоряджень у сфері ЖКП (не тільки тих, що оскаржуються у цій справі) не відповідають принципам регулювання і вимогам погодження тарифів, закріпленими пунктами 1, 3, 4, 5, 7 частини 1 статті 30, частиною 5 статті 32 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги». Рівність правових гарантій споживачів ЖКП порівняно з підприємствами-монополістами у цій галузі відсутня (тарифи підвищуються до рівня так

званого «економічного обґрунтування» зі значним зростанням над динамікою росту доходів населення, чому є статистичне підтвердження); прозорість структури тарифів (їхня складова) відсутня, як і відповідність оплати ЖКП їх наявності і кількості, що вбачається з мого листування з КП «Липкижитлосервіс».

Отже, оскаржувані розпорядження КМДА не враховують базові принципи реалізації державної політики у сфері житлово-комунальних послуг.

Незаконні і непрозорі дії відповідача КМДА є підґрунтям і живильним середовищем для існування паразитних утворень: посередників у галузі надання ЖКП, одним з яких є КП ГІОЦ.

Одним із принципів адміністративного судочинства є офіційне з'ясування всіх обставин у справі (ст. 7 КАС), а тому потрібно встановити причини та умови, за яких відбувалися протиправні дії відповідача КМДА і продовжуються такі дії дотепер. Зокрема такому з'ясуванню підлягають обставини протиправної діяльності у житлово-комунальній сфері фінансового посередника КП ГІОЦ (підпорядкованого КМДА), який від цього має особисту вигоду на підставі незаконних розпоряджень КМДА.

Усіма оскаржуваними розпорядженнями КМДА встановлені/погоджені тарифи, в які включені витрати невизначених «виконавців послуг», до яких зокрема віднесено КП ГІОЦ, яке є комунальним підприємством (КП), підпорядкованим відповідачу КМДА. Розпорядженнями КМДА № 80 від 27 січня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», № 478 від 15 квітня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» КП ГІОЦ делеговані повноваження по впровадженню і здійсненню розрахунків з постачальниками житлово-комунальних послуг.

Відповідач КМДА у контексті розпоряджень КМДА №№ 80, 478 щодо делегування повноважень КП ГІОЦ є місцевим органом виконавчої влади, оскільки станом на 27.01.1997 р. - 15.04.1997 р. не був виконавчим органом КМР (Київрада вперше створила такий виконавчий орган своїм рішенням № 161/262 від 11.03.1999 р. «Про виконавчий орган Київської міської ради»).

Згідно розпорядження відповідача КМДА № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» і враховуючи практичні наслідки виконання розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» в Дарницькому, Ватутінському, Харківському районах: затверджено графік впровадження розрахунків з постачальниками житлово-комунальних послуг з транзитного рахунку Головного інформаційно-обчислювального центру Київської міської державної адміністрації згідно з додатком. Встановлено, що порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги з транзитного рахунку Головного інформаційно-обчислювального центру стосується будинків місцевих Рад та будинків житлово-будівельних кооперативів (ЖБК), які обслуговуються житлово-експлуатаційними організаціями.

У той же час ст. 57 Конституції кожному гарантується право знати свої права і обов'язки. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, є нечинними.

Розпорядження КМДА № 80 від 27 січня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», № 478 від 15 квітня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» не були опубліковані; у територіальному органі юстиції не зареєстровані, а отже є нечинними.

Як вказувалося вище, Положенням про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю, що зачіпають права, свободи й інтереси громадян або мають міжвідомчий характер (затвердженим ПКМУ № 731 від 28 грудня 1992 р.) встановлено обов'язок міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю своєчасно подавати на державну реєстрацію нормативно-правові акти, що

зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, та не допускати випадків направлення на виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державну реєстрацію.

Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 20 липня 2000 року № 1145 «Про нову редакцію пункту 11 постанови Кабінету Міністрів України від 15 квітня 1999 р. № 594», на виконання якої Держбуд України, Мінекономіки України, Мінпаливенерго України та НАК «Нафтогаз України» затвердили своїм наказом від 08.09.2000 № 192/195/396/274 «Порядок розподілу виручки, що надходить на рахунки комунальних підприємств теплоенергетики, водопостачання і водовідведення, міського електротранспорту» (зареєстрований в Мін'юсті України 02.10.2000 за № 676/4897).

Відповідно до пункту 2 зазначеного Порядку підприємства комунальної теплоенергетики, водопостачання і водовідведення, міського електротранспорту відкривають в установах банків на балансовому рахунку № 2603 розподільчі рахунки для зарахування на них від усіх категорій споживачів плати за теплову енергію та послуги для подальших розрахунків за спожиті енергоносії.

Пунктом 6 згаданого Наказу № 192/195/396/274 від 08.09.2000 р. вказано режим перерахування коштів для зазначених підприємств, а пунктом 7 указаний порядок розрахунків за енергоносії вводиться в дію рішенням Уряду Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій.

Але, відповідачем КМДА такого порядку не введено, а замість комунальних підприємств незаконним перерозподілом коштів з порушенням режиму розподільчого рахунку займається КП ГІОЦ на підставі оскаржуваних розпоряджень № 80 від 27.01.1997 р. і № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги».

Керуючись цими нечинними і не доведеними до відома населення розпорядженнями КМДА № 80 від 27.01.1997 р., № 478 від 15.04.1997 р., КП ГІОЦ укладає господарські угоди з підприємствами житлово-комунального господарства, чим фактично примушує споживачів сплачувати за житлово-комунальні послуги на свій розподільчий рахунок, після чого в порушення режиму його використання залишає собі відсотки за «послуги» з перерахуванням їх на свій поточний рахунок.

Я не є стороною господарських договорів між КП «Липкижитлосервіс» та третіми особами, зокрема КП ГІОЦ. Якщо між ними і існують якісь правовідносини, вони згідно ст. 511 ЦК України не породжують для мене жодних обов'язків.

Рішенням Солом'янського райсуду м. Києва від 21.02.2006 р. по справі № 2-91-1/06 встановлено, що ці рахунки на розподільчий рахунок КП ГІОЦ 2603000018106 є недійсними і не підлягають оплаті.

В порушення обов'язковості вищезгаданого рішення Солом'янського райсуду м. Києва від 21.02.2006 р. по справі № 2-91-1/06 у «Рахунках на сплату за житлово-комунальні та інші послуги» КП ГІОЦ пропонує «послуги» і «борг» сплачувати за реквізитами: код ЄДРПОУ 04013755, р/рахунок 2603000018106 в ПАТ КБ «Хрещатик», МФО 300670 (на рахунок саме КП ГІОЦ), в той час як КП «Липкижитлосервіс» має код ЄДРПОУ 05756837 та інші реквізити, на які мною фактично і сплачуються гроші за житлово-комунальні послуги. Вказане свідчить про безпідставне грошове (фінансове) посередництво з боку КП ГІОЦ, за яке згідно пункту 10 розпорядження відповідача КМДА № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» під виглядом «відшкодування витрат» він не створюючи жодних послуг у цій галузі отримує «1 відсоток від сум, отриманих на транзитний рахунок».

Але підпорядкованим КП ГІОЦ при потуранні відповідача КМДА (на підставі нечинних РКМДА №№ 80, 478 від 1997 р.) продовжується протиправна діяльність, яка полягає у здійсненні першим у розумінні ч. 3. ст. 333 ГК України фінансового посередництва. Фінансовим посередництвом є діяльність, пов'язана з отриманням та перерозподілом фінансових коштів. Фінансове посередництво здійснюється установами банків та іншими фінансово-кредитними організаціями. КП ГІОЦ не відноситься до банківських установ або фінансово-кредитних організацій. Крім того, діяльність КП ГІОЦ у

вказаних правовідносинах здійснюється всупереч вимогам Конституції України (ст. ст. 32, 57, 64), ЦК України (ст. ст. 511, 516, 517, що встановлено судом), Законів України № 2346-III «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні», № 2664-III «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», № 1023-XII «Про захист прав споживачів».

Так, ст. 1 Закону № 2664-III «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні» ця діяльність віднесена до компетенції клірингових установ. Функції клірингової установи може виконувати юридична особа, що отримала відповідний дозвіл НБУ. КП ГІОЦ не відноситься до клірингових установ і дозволу НБУ не має. Статтею 5 Закону № 2664-III «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» встановлюється, що можливість та порядок надання окремих фінансових послуг юридичними особами, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, визначаються законами та нормативно-правовими актами державних органів, що здійснюють регулювання діяльності фінансових установ та ринків фінансових послуг, виданими в межах їх компетенції. Отже, КП ГІОЦ надає фінансові послуги фізичним особам (приймає і переказує гроші) незаконно і безпідставно: без їх на це згоди як споживачів, чим ще порушує і вимоги законодавства про їх захист.

Після мого звернення до прокуратури м. Києва з'ясувалося, що КП ГІОЦ займається фінансовим посередництвом без ліцензії Держфінпослуг, що підтверджується листом останнього № 864/39-12 від 14.02.2011 р. З цього вбачаються ознаки злочину, за який передбачена відповідальність ч. 2. ст. 202 КК (кримінальна справа № 04-27569).

Таким чином, відповідач КМДА через підпорядковане йому КП ГІОЦ наживається на незаконно встановлених тарифах, в які включені відсотки, встановлені у 1997 році нечинними РКМДА, прийнятими місцевим органом виконавчої влади. Отже складовою тарифів, встановлених оскаржуваними РКМДА є відсотки на користь КП ГІОЦ (таким чином складові тарифів встановлені не уповноваженим органом). Це здирицтво відбувається в порушення законодавства про надання фінансових послуг.

Крім того, з мого листування з КП «Липкижитлосервіс» вбачається, що саме КП ГІОЦ виконує розрахунки тарифів на житлово-комунальні послуги замість виконавців/виробників послуг. Отже, є очевидним, що незаконним встановленням (розрахунками) тарифів займається КП ГІОЦ, після чого сам же і здійснює моніторинг розрахунків на виконання волонтаристських РКМДА, які є предметом оскарження.

Постановою Шевченківського райсуду м. Києва **№ 2а-1405/06** від 25.05.2006 р., залишеною без змін ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 22.01.2007 р. визнано невідповідним законодавству та скасовано рішення Київської міської ради від 24 листопада 2005 року № 427/2888 «Про визначення виконавців житлово-комунальних послуг у житловому фонді комунальної власності територіальної громади м. Києва»; зобов'язано виконавчий орган Київської міської ради – Київську міську державну адміністрацію негайно прийняти розпорядження про визначення виконавців житлово-комунальних послуг для мешканців багатоквартирних будинків згідно з Порядком, затвердженим Наказом Держжитлокомунгоспу України 25.04.2005 р. № 60 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 19.05.2005 за № 541/10281; зобов'язано Київську міську державну адміністрацію забезпечити дотримання балансоутримувачами житлового фонду м. Києва вимог ст. 29 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» щодо укладення зі споживачами – мешканцями багатоквартирних будинків Типових договорів про надання житлово-комунальних послуг, затверджених постановами Кабінету Міністрів України № 630 від 21.07.2005 та № 560 від 12.07.2005. Ухвалою ВАСУ № К-16719/10 від 29.04.2010 р. відповідачу КМДА відмовлено у поновленні строку на касаційне оскарження вказаних судових рішень, а касаційну скаргу залишено без розгляду.

Вказане рішення відповідачем КМДА не виконано.

Постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 20.03.2012 р. у справі **№ 2а-125/11** зобов'язано Київраду опублікувати резолютивну частину постанови по справі № 2а-1405/06 від 25.05.2006 р., а також визнано протиправним і скасовано п. 4

рішення КМР № №319/2388 від 08.10.2009р. «Про введення в дію тристороннього договору про надання послуг, пов'язаних з розподілом (розщепленням) грошових коштів за комунальні послуги, що надходять від населення на спеціальні розподільчі рахунки»

У контексті цього позову незрозуміло – яким чином відповідачем КМДА могли бути затверджені тарифи, які не могли бути розрахованими і поданими на затвердження виконавцями/виробниками, оскільки останніх юридично не існує. Вказане свідчить про порушення відповідачем КМДА при затвердженні тарифів вимог п. 3 ч. 1 ст. 20, частин 2, 3 ст. 31 Закону № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги».

Таким чином, оскаржуваними розпорядженнями КМДА обмежується можливість споживачів житлово-комунальних послуг мати цивільні права та обов'язки (на вільний вибір порядку розрахунків за житлово-комунальні послуги), а також стимулюється порушення законодавства у сфері надання фінансових послуг.

Окрім того, оскаржувані розпорядження є незаконними і з інших підстав, про які буде повідомлено суд у засіданні.

Я неодноразово звертався до КП «Липкижилосервіс», до КП ГІОЦ і до відповідача КМДА з вимогами припинити порушення моїх прав, як споживача ЖКП, здійснити перерахунки за ЖКП, оскільки правові підстави для нарахувань були відсутні. Жодних результатів це не дало.

Також звертався до правоохоронних органів (див. постанову Дніпровського райсуду м. Києва від 30.01.2012 р., Печерського райсуду м. Києва від 16.02.2012 р.).

Так, 22.09.2011 р. я звернувся до Печерської РДА в м. Києві із запитом щодо застосування до мене нормативно-правових актів у сфері ЖКП, з огляду на скасовані судами розпорядження КМДА. Листом від **27.09.2011 р.** Печерська РЖДА повідомила мене про розпорядження КМДА, відповідно до яких проводилися нарахування. З цього листа я побачив, що в період, коли КМДА застосовувала розпорядження №№ 640, 641, 642, 643 від 30.05.2007 р. (у зворотному часі, які вже скасовані судами), **одночасно застосовувалися розпорядження КМДА № 141-144 від 12.02.2007 р. (теж у зворотному часі, з грудня 2006 р.).** Крім того, листом повідомлено про застосування з червня 2006 р. розпоряджень КМДА, що прийняті у 2009 р. (вони оскаржуються в інших справах).

Для деталізації я звернувся в черговий раз до КП «Липкижитлосервіс» із запитом від 02.02.2012 р. яким, зокрема, просив повідомити мене – на підставі яких чинних нормативно-правових актів здійснювалися мені нарахування за ЖКП з 01.12.2006 р. по 31.01.2012 р., оскільки вищевказаними судовими рішеннями розпорядження КМДА **№№ 640, 641, 642, 643 від 30.05.2007 р.** були визнані незаконним і скасовані.

Листом КП «Липкижитлосервіс» від 10.02.2012 р. я отримав відповідь на запит, в якій було підтверджено перелік розпоряджень КМДА з 01.12.2006 р., на підставі яких, на думку КП «Липкижитлосервіс», здійснювалися нарахування (серед них оскаржувані).

Отже, саме **27.09.2011 р. є днем, в який я дізнався про порушення своїх прав та інтересів**, оскільки з наведених відповідей вбачається, що відповідач КМДА застосовував до мене шляхом направлення на виконання до КП ГІОЦ і КП «Липкижитлосервіс» інші розпорядження (скасовані ним самим, про що мені було відомо), а не розпорядження, що були скасовані вищенаведеними судовими рішеннями по справам **№ 2а-166/07 і № 2а-404/07**. Наведені розпорядження (скасовані самим відповідачем) були так само застосовані до мене замість інших (скасованих судом), і знов-таки у зворотному часі. Про це я не здогадувався і не міг здогадатися до отримання листа від 27.09.2011 р., оскільки вважав, що у той самий час відповідачем у зворотному часі застосовувалися розпорядження **№№ 640, 641, 642, 643 від 30.05.2007 р.**, які були пізніше скасовані судами.

Крім того, з листа КП «Липкижитлосервіс» від 10.02.2012 р. я вперше дізнався про встановлений ще у 2004 році лічильник теплової енергії, що означає нездійснення з 2004 р. цим балансоутримувачем будинку перерахунків за центральне опалення, відповідно до розпорядження КМДА **№ 2306 від 26.12.2002 р.** «Про затвердження Методики проведення перерахунків за надані населенню послуги центрального опалення та

централізованого гарячого водопостачання» (zareєстровано в Київському міському управлінні юстиції 28 грудня 2002 р. за № 100/483). Раніше від мене це приховували і ніяких перерахунків після опалювальних сезонів за послугу опалення не проводили. Згідно п. 3.2. РКМДА № 2306 від 26.12.2002 р. перерахунки нарахованих платежів населення здійснюються в разі виявлення у зведеному та зведеному тристоронньому актах в цілому за розрахунковий опалювальний період відхилення:

- по центральному опаленню - між сумою, нарахованою ЖЕО за цю послугу мешканцям житлового будинку згідно з тарифами для населення, та сумою, нарахованою теплопостачальною організацією за постачання теплової енергії для цих потреб за тарифами на виробництво теплової енергії;

- по гарячому водопостачанню - між сумою, нарахованою ЖЕО мешканцям житлового будинку за цю послугу згідно з тарифами для населення, та сумою, нарахованою за фактично поставлений обсяг гарячої води, який визначається шляхом узгодження між водо- та теплопостачальною організаціями (за фактичним обсягом холодної води, спожитої для підігріву, та обсягом теплової енергії на підігрів).

Таким чином, оскільки КП «Липкижитлосервіс» отримувала за договором з КП «Київенерго» теплову енергію, за яку перерахунки з населенням не здійснювалися, це означає застосування до правовідносин, що виникли, **РКМДА № 142 від 12.02.2007 р.**

Оскаржуваними РКМДА **№№ 141-144 від 12.02.2007 р.** (щодо яких я не підозрював про їх застосування до отримання відповіді Печерської РДА в м. Києві від 27.09.2011 р.), внесенні зміни та доповнення до РКМДА **№№ 1574-1577 від 30.10.2006 р.**, що є підставою для застосування судом положень ч. 9 ст. 171 КАС.

Статтею 56 Конституції встановлено, що кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Відповідно до ч. 2 ст. 27 ЦК правовий акт Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб не може обмежувати можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, крім випадків, коли таке обмеження передбачено Конституцією України.

Відповідно до ст. 1175 ЦК шкода, завдана фізичній або юридичній особі в результаті прийняття органом державної влади, органом влади Автономної Республіки Крим або органом місцевого самоврядування нормативно-правового акта, що був визнаний незаконним і скасований, відшкодовується державою, Автономною Республікою Крим або органом місцевого самоврядування незалежно від вини посадових і службових осіб цих органів.

Незаконними і скасованими розпорядженнями КМДА в період з 01.12.2006 р. по 31.05.2009 р. мені було завдано шкоди шляхом безпідставного стягнення коштів за ЖКП через фінансового посередника КП ГІОЦ.

Відповідно до ст. 5 Закону України № 507-XII «Про ціни і ціноутворення» громадяни мають право оскаржити в суді неправомірні дії державних органів, підприємств та інших юридичних і фізичних осіб і вимагати відшкодування завданих їм збитків у випадках реалізації їм товарів та послуг з порушенням вимог законодавства по цінах.

Відповідно до ч. 4 ст. 22 ЦК на вимогу особи, якій завдано шкоди, та відповідно до обставин справи майнова шкода може бути відшкодована і в інший спосіб, зокрема, шкода, завдана майну, може відшкодовуватися в натурі (передання речі того ж роду та тієї ж якості, пошкодження пошкодженої речі тощо).

Вважаю за можливе поновити свої права у той самий спосіб, в який вони були порушені і на протязі того ж самого часу. Забезпечення безкоштовного надання мені житлово-комунальних послуг протягом часу (30 місяців), за який мною безпідставно сплачувалися кошти є адекватним змісту порушеного права.

Згідно ч. 1 ст. 257 КАС у разі необхідності спосіб, строки і порядок виконання можуть бути визначені у самому судовому рішенні. Так само на відповідних суб'єктів владних повноважень можуть бути покладені обов'язки щодо забезпечення виконання рішення.

У судове засідання будуть подані додаткові докази, на які міститься посилання у цьому позові.

На підставі викладеного, керуючись статтями 8, 19, 22, 32, 55, 56, 57, 58, 64, 124, 144 Конституції України; Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про столицю України - місто-герой Київ», «Про житлово-комунальні послуги», «Про ціни і ціноутворення», «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»; ст. ст. 1, 16, 21, 22, 27, 276, 511, 1175 ЦК України; ст. ст. 2, 21, 53, 105, 162, 171, 244-2, 257 КАС України,

ПРОШУ:

1. Поновити строки звернення до суду з цим адміністративним позовом з 28.09.2011 р. (наступного дня після отримання інформації щодо «відновлення дії» скасованих розпоряджень КМДА №№ 141-144 від 12.02.2007 р., якими були внесені зміни і доповнення до розпоряджень КМДА №№ 1574-1577 від 30.10.2006 р.);
2. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 141** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін до розпоряджень Київської міської державної адміністрації від 19.05.2000 N 748 та від 30.10.2006 № 1574»;
3. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 142** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1575»;
4. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 143** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1576»;
5. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 144** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1577»;
6. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 1574** від 30 жовтня 2006 р. «Про впорядкування розмірів тарифів на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій»;
7. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 1575** від 30 жовтня 2006 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію»;
8. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 1576** від 30 жовтня 2006 р. «Про погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води»;
9. Визнати невідповідним законодавству, нечинним з моменту прийняття розпорядження Київської міської державної адміністрації **№ 1577** від 30 жовтня 2006 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення постачання гарячої води»;

10. Визнати дії Київської міської державної адміністрації по направленню на виконання розпоряджень **№ 141** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін до розпоряджень Київської міської державної адміністрації від 19.05.2000 N 748 та від 30.10.2006 № 1574», **№ 142** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1575», **№ 143** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1576», **№ 144** від 12 лютого 2007 р. «Про внесення змін та доповнень до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.10.2006 № 1577», **№ 1574** від 30 жовтня 2006 р. «Про впорядкування розмірів тарифів на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій», **№ 1575** від 30 жовтня 2006 р. «Про затвердження тарифів на теплову енергію», **№ 1576** від 30 жовтня 2006 р. «Про погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого постачання холодної води і водовідведення холодної та гарячої води», **№ 1577** від 30 жовтня 2006 р. «Про встановлення та погодження тарифів на комунальні послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води» протиправними і такими, що порушують Закони України № 2664-III «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», № 2346-III «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», № 2121-III «Про банки і банківську діяльність», № 1023-XII «Про захист прав споживачів»;

11. Відшкодувати мені у спосіб, встановлений порядком виконання рішення по цій справі шкоду, завдану прийняттям Київською міською державною адміністрацією нормативно-правових актів, що були визнані незаконними і скасовані;

12. Встановити спосіб, строки і порядок виконання рішення по цій справі, за якими зобов'язати Київську міську державну адміністрацію (код ЄДРПОУ 00022527) вчинити за власний рахунок усі необхідні дії по забезпеченню безкоштовного надання мені житлово-комунальних послуг «опалення» та «утримання будинків і прибудинкових територій» (особовий рахунок № XXXXXX) протягом 30 (тридцяти) місяців, починаючи з найближчого місяця після набрання законної сили рішенням по цій справі;

13. Покласти на відповідача по цій справі всі витрати, пов'язані з її розглядом.

Додатки: постанова ВСУ від 28.11.2011 р. № 21-246а11, запит до КП «Липкижитлосервіс» від 02.02.2012 р. з відповіддю від 10.02.2012 р. і додатками, електронний запит до ГУ юстиції у м. Києві від 02.03.2012 р. з відповіддю від 07.03.2012 р., лист Печерської РДА в м. Києві від 27.09.2011 р., лист Держфінпослуг від 14.02.2011 р., постанова Дніпровського райсуду м. Києва від 30.01.2012 р., постанова Печерського райсуду м. Києва від 16.02.2012 р. (на ____ арк.); копія адміністративного позову з додатками (для відповідача), квитанції судового збору 29,00+3,19 грн. (для суду).

22 березня 2012 р.

/Позивач Олійник Д. В./